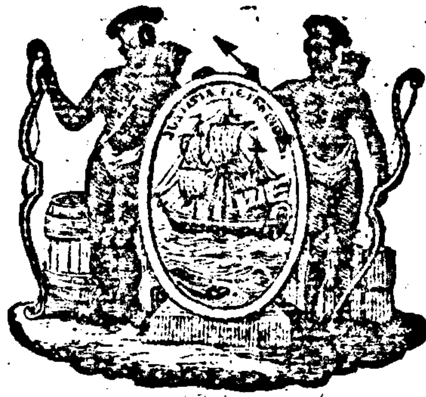
N°. 46. A°. 1840.

ZATURDAG, den 6den JUNIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 Junij 1840.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat *de Zetting van het BROOD* over deze maand, bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 5 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Junij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 3 dezer maand, No. 347 | 723, is tot POSTHOUDER bij de *Indianen* in het Neder-District *Nickerie* benoemd en aangesteld, de Heer C. BENKENS, en wel in plaats van wijlen F. LA TOUR.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 6 April.

In den *Newcastle Chronicle* leest men: De *John Garrow*, kapt. J. Wilson, een geheel ijzeren vaartuig, metende 800 ton, is op de rivier Tyne aangekomen. In den naausten doorgang ging het schip slechts 10 voeten diep. Ook een gedeelte van het staande want en der hoofdtouwen is van ijzerdraad, slechts de dekken en de stengen der masten zijn van hout. De *John Garrow* zal onverwijld de lading voor Bombay innemen. Naar men verneemt zeilde het schip, gedurende de reis van Aberdeen naar Newcastle, zeer goed en voldoet het in alle deelen aan de verwachting.

— De Galvanische toestel, waarvan de heer Grove bij het doen zijner proeven onlangs, in de vergadering van de *Royal Institution*, gebruik gemaakt heeft, bestaat uit zink- en platina-platen, paarsgewijze zamengevoegd, naar de gewone manier. De zinkplaten, geamalgameerd, hangen in verdund zoutzuur of zwavelzuur, het laatste, ofschoon een weinig minder krachtig in de uitwerking, wordt voor het gebruik beter geoordeeld. De platina-platen hangen in geconcentreerd salpeterzuur, met een weinig zwavelzuur aangelengd, om het geleidend vermogen te bevorderen. Het amalgameren van het zink is noodzakelijk, om de afzonderlijke electrieke werking voor te komen, welke anders de zinkdeelen op die vreemdsoortige metaaldeelen uitoefenen, welke altijd in het zink voorhanden zijn. Met vier zoodanig ingerigte Wollaston porseleinen troggen, elk van tien cellen of huisjes, heeft de heer *Grove* water ontbonden, en de gazsoorten, waaruit het bestaat, vrij gemaakt, in de reden van 110 kubiek duim in de minuut. Met eenen toestel, van welken de geheele oppervlakte van plantina slechts vier vierkante voeten bedroeg, bragt hij een blad platina van eenen duim breed en een' voet lang aan het branden, en smolt eene ijzeren staaf, ter dikte van een zesde van eenen duim. Met eenen toestel van vijf kleine platen, elk van twee duimen breed en vier duim lang, verbrandde hij houtskool met eene vlam van 1¼ duim. Verschillende proeven werden er op dien avond met deze toestellen, door den bekwamen Watkens vervaardigd, genomen; staafjes van verschillende metalen werden in een oogenblik verbrand, en het lemmer van het snoeimes van *Faraday*, hetwelk hij aan de proef onderwierp, was in minder dan ééne minuut tot aan het handvat verteerd. De uitvinding van den heer Grove is reeds sedert eenigen tijd in de geleerde wereld bekend, men vindt van dezelve gewag gemaakt in de *Comptes rendus* van het Fransche instituut, en ook in Petersburg heeft men reeds proeven met dezelve genomen, doch het Londensche publiek was nog geen ooggetuige geweest van zoo groote krachten, met zoo weinig toestel. In Rusland wil men dezelve gebruiken, om werktuigen in beweging te brengen.

— Te Londen zijn over het jaar 1839 uit Nederlandsche havens ingeklaard 663 schepen, houdende 81,174 tonnen, waaronder 275 Nederlandsche, houdende 26,195 tonnen, zijnde 97 bodems meer, dan in 1838.

De algemeene stremming, welke zich over een groot gedeelte van 1839 in den handel heeft doen gevoelen, heeft ook derzelver nadeeligen invloed op de betrekkingen met Nederland uitgeoefend. De invoer van boter, kaas, vlas, huiden, vellen, klaver- en andere zaden, is eenigermate verminderd, die van jenever, schapenwol, wijn, granen en zijde daarentegen, is toegenomen. Na de geheerscht hebbende geld crisis en daaruit voortvloeijende belemmering in den handel, mag men den invoer van 1839 als zeer voldoende beschouwen en daaruit zelfs een gunstig vooruitzigt voor 1840 afleiden. Door den toegenomen aanvoer van granen, is het getal der Nederlandsche scheepstonnen gestegen tot 26,195, zijnde meer dan het dubbel van 1837; het getal der Eng. bodems is ook vermeerderd.

De uitvoer naar Nederland van Koffij blijft nog altijd toenemen, en is die van peper, piment en tabak insgelijks aanmerkelijk toegenomen, die van suiker, katoen, indigo en rum daarentegen is verminderd. De uitvoer van thee over 1839 bedraagt het zesdubbel van 1838. Ten gevolge van het voorgevallene te Canton heeft er eene aanhoudende verandering in de prijzen van dit artikel plaats gehad, die der lagere soorten zijn meer dan 100 pCt. gerezen; in de fijne qualiteiten daarentegen is de stijging der prijzen onbeduidend geweest.

De algemeene handel van Engeland heeft, volgens de daaromtrent ingewonnen naauwkeurige berigten, zeer voldoende resultaten opgeleverd, niettegenstaande de stremming welke gedurende het jaar 1839 heeft plaats gehad in de commerciele transactien met Noord-Amerika.

De in- en uitgaande regten hebben in Engeland, Schotland en Ierland over 1839 te zamen opgebragt 23,498,486 ponden sterlings, zijnde 295,429 ponden sterlings meer dan in 1838. Het getal der over het geheele rijk ingeklaarde schepen bedraagt 23,114, houdende 3,957,468 tonnen, waaronder 731 Nederlandsche, houdende 61,923 tonnen; in 1838 daarentegen bedroeg het totaal der ingeklaarde bodems 19,639, houdende 3,501,254 tonnen, en kwamen daaronder destijds slechts 589 Nederlandsche schepen voor; zoodat hieruit ten duidelijkste kan worden afgeleid, dat de scheepvaart aanmerkelijk is toegenomen. Tot de kustvaart zijn in 1839 gebezigd 130,254 vaartuigen, houdende 10,610,401 tonnen; zijnde 2,083 vaartuigen en 118,652 tonnen meer dan in 1838.

Van de hierboven vermelde 731 Nederl. schepen, die in Groot-Brittannie inklaarden kwamen er 120 te Liverpool, 146 te Hull, 63 te Newcastle, 22 te Stockton, 5 te Yarmouth, 8 te Lynn, 2 te Plymouth, 42 te Sunderland, 51 te Cardiff en Newport, 6 te Geurnsey, 14 te Dundee, 6 te Dublin, 7 te Londonderry en 28 te Belfast. Bovendien zijn er te Plymouth nog 26 Nederlandsche schepen binnengeloopen uit hoofde van tegenwind of schade op derzelver reizen van en naar de Oost- en West-Indien, de Middellandsche zee, Liverpool, enz.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 April.

In de *Revue de Paris* van den 5 dezer leest men: »De verhouding van het ministerie is waarlijk nieuw en veroorlooft het veel goeds te doen, zoodanig is thans de algemeene gedachte. Men kan haar allerwege opmerken, in de gesprekken der staatsmannen, in de correspondentien uit de provincien, in de indrukken onder het publiek. Het is reeds een groot voordeel eene dergelijke meening aan de groote meerderheid des lands in te boezemen, als men slechts eene maand levens telt, het is eene gemakkelijkheid om te besturen, het is ook eene verantwoordelijkheid niet minder ernstig dan eervol. — Het is des te meer van belang voor het kabinet, zijne kracht te zoeken in het algemeene vertrouwen hetwelk het binnen 's lands inboezemen zal, dewijl de buitenlandsche zaken al zijne waakzaamheid en vastberadenheid vorderen. Er zullen langdurige, netelige onderhandelingen zijn, ernstige besluiten te nemen, groote moeijelijkheden tot een goed einde te brengen. Onze volkplanting van Algiers is het onderwerp der algemeene aandacht. — Men kan in de kamer lange en levendige duscussien betrekkelijk Algiers verwachten. De commissie der buitengewone kredieten zou, zegt men, met eene meerderheid van acht stemmen tegen ééne, besloten hebben eene aanmerkelijke vermeerdering op de som, welke het gouvernement vraagt, voor te stellen. Deze meerderheid zou zich hebben verklaard tegen het plan van eene uitgestrekte verovering en ruime kolonisatie. Twee of drie punten, door eenige troepen bezet, zouden haar toereikend voorgekomen zijn om te beantwoorden aan hetgeen Frankrijks belang en eer vordert. Deze inzigten zullen buiten twijfel krachtigen tegenstand in het kabinet ontmoeten. Men kent nopens dit belangrijke punt de gevoelens van den heer Thiers, die eene bijzondere studie van dit vraagpunt gemaakt heeft, en het op de tribune zal kunnen ontwikkelen. Wij achten het niet mogelijk dat Frankrijk zijne eerste opwellingen opgeve: het kan de middelen van uitvoering wijzigen, maar nooit afzien van de zucht om een Fransch Afrika te scheppen, want de drang der zaken noopt ons magtig te zijn in de Middellandsche zee. Het bezit van Algiers, het protectoraat van Egypte, eene vast bondgenootschap met Spanje,

ziedaar de drie bestanddeelen onzer maritime positie en onzer kracht tusschen Konstantinopel, Alexandrie en Toulon. Dit is het antwoord. het tegenwigt voor de voortgangen van Rusland en Engeland en voor hunne verwachtingen, ruimer nog dan hunne voortgangen."

— Het voorstel, door den heer de Rémilly ingediend, luidt aldus:

»De leden van de kamer der gedeputeerden zullen, gedurende den tijd hunner functiën, en gedurende een jaar daarna, geene bezoldigde ambtsbetrekkingen of bevordering mogen aannemen. — Daarvan zullen echter zijn uitgezonderd de betrekkingen van minister of onder-secretaris van staat; — de diplomatieke functien; — de militaire commandementen; — de gewone bevordering bij de zee- en landmagt, en de hooge waardigheden, ten gevolge van gewigtige aan den staat bewezene diensten.

»De leden van de kamer der gedeputeerden vermogen geene aanbevelingen te verleenen, ten aanzien van bijzondere, persoonlijke of plaatselijke belangen.

— De hertog *van Orleans* vertrekt naar Algiers. De koning, zoowel als de ministers hebben niets onbeproefd gelaten, om hem dien togt af te raden, doch de hertog is niet te bewegen geweest, om zijn voornemen op te geven, daar hij, na den marsch door de ijzeren poort, zijne soldaten had beloofd, zich aan hun hoofd te zullen stellen, zoodra er een meer ernstige krijgstogt moest worden ondernomen. Men rekent, dat de hertog slechts weinige weken afwezig zal blijven en men verzekert, dat in Algerie, genoegzame maatregelen zijn genomen, om aan de voorgenomene krijgsbeweging eenen beslissenden uitslag te verzekeren.

— Men zal zich herinneren, dat de heer Gaugier in de laatste jaren bij elke zitting van de kamer der afgevaardigden een voorstel heeft te berde gebragt, strekkende om de rijks-ambtenaren zoo veel mogelijk uit de kamer te weren, en dat hetzelve, door de oppositie der linkerzijde ondersteund en door de behoudende partij verworpen, steeds van de hand is gewezen. Ook bij den aanvang der tegenwoordige zitting is dit weder het geval geweest. De jongste beraadslagingen over de geheime fondsen, waarbij dat gedeelte der 221, die voor het ministerie Thiers gestemd hebben, meest uit ambtenaren was zamengesteld, hebben aan den heer de Remilly aanleiding gegeven dit voorstel, onder eenen anderen vorm, weder in de kamer in te dienen. Opmerkelijk is het, dat deze afgevaardigde tot de 221 behoort, zoodat bij dit voorstel alsnu de linkerzijde der kamer, wil zij aan vroeger verkondigde beginselen niet geheel ontrouw worden, het denkbeeld van den heer de Remilly wel zal moeten omhelzen. Het ministerie Thiers schijnt echter de behandeling dezer zaak ongaarne te zien, terwijl van den anderen kant het *Journal des Débats*, als orgaan van een ander gedeelte der 221, het voorstel blijft bestrijden. Het is dus niet onmogelijk, dat daaruit al dadelijk moeijelijkheden voor het tegenwoordig bestuur zal ontstaan.

— Het dagblad *La Presse* zegt, dat, naar het schijnt, de Koning van Napels, ingeval van het ontstaan eener botsing met Engeland, op de ondersteuning van Oostenrijk rekent, en deelt daaromtrent eenen brief uit Napels, van den 19den der vorige maand, mede, waarin, onder anderen, het volgenden voorkomt: — In de best onderrigte kringen beweert men, dat Oostenrijk op dit oogenblik met het hof van Napels onderhandelt, om op het eiland Sicilie een militair station daar te stellen, ten einde, ingeval van eenen oorlog tegen Mehemed-Ali, waaraan een Oostenrijksch hulpleger zou deel nemen, een steunpunt te hebben, zoo als de Engelschen er een te Malta bezitten. Zoodanig is, zegt men, het geheime doel der reis, welke de graaf van Walmoden, generaal der Oostenrijksche kavallerie, thans op Sicilie doet; deze generaal is dezelfde, die, gedurende de Oostenrijksche bezetting, het opperbevel op dat eiland voerde. De koning gelooft, en niet zonder reden, dat Oostenrijk in zijn geschil met Groot-Brittanje zal tusschen beiden komen, en hem krachtdadig ondersteunen. Dat vooruitzigt is zelfs reeds vervuld, want de graaf von Lebzeitern, Oostenrijksch gezant te Napels, heeft de bemiddeling van het kabinet van Weenen dadelijk aangeboden, en men verzekert, dat dezelve, zoowel door het hof van Napels als door den Britschen gezant, den heer Temple, is aangenomen.

— De commissie uit de kamer der pairs, belast met het onderzoek van het ontwerp van wet, rakende de geheime fondsen, schijnt niet in allen deele gunstig voor het ministerie te zijn gestemd; de debatten, bij het benoemen van deze commissie in de bureaux voorgevallen, schijnen tot eene hevigheid te zijn gekomen, welke aan de beraadslagingen van dit staatsligchaam zelden eigen is. Men ziet het rapport der commissie met belangstelling te gemoet.

— In een engelsch blad leest men:

»Sedert eenigen tijd worden er proeven genomen met een stoomvaartuig van een geheel nieuw model, en tot heden bestaat er alle reden om te gelooven, dat deze proeven volkomen zullen slagen. Al wat wij nog op dit oogenblik van deze merkwaardige uitvinding kunnen zeggen is, dat dit nieuw soort van stoombooten noch raderen, noch eenig ander werk aan de buitenzijden van het vaartuig heeft. Het geheele werktuig bevindt zich in het beneden-ruim van de boot, alwaar een rad geplaatst is, dat door de stoomkracht bewogen wordt en op een stoom van water werkt welke aan de voorzijde het vaartuig binnenkomt en het van achteren verlaat. en den gang van de boot daardoor eene groote snelheid geeft. Door dit vernuftig uitgedacht en eenvoudig middel, kan het vaartuig zich in alle rigtingen bewegen en zijn gang versneld en vertraagd of geheel opgehouden worden. In een woord, men kan naar de letter zeggen, dat deze nieuwe uitvinding eene geheele omkeering in de stoomvaartkunst zal te weeg brengen."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 3 April.

Uit Gräts meldt men dd. 23 Maart. Op 10 dezer is de Hertogin van Berry gelukkiglijk, en ditmaal eindelijk van eenen zoon bevallen. De Hertogin is voornemens hare bezittingen, die nogtans op den naam van den Graaf Lucchesi Palli zijn beschreven, te verpachten, waarbij zij niets anders dan de jagt en visscherij voor zich wil houden. Uit Parijs verschijnt van tijd tot tijd de een of andere aanhanger der oude Koninklijke familie aan derzelver kleine hof alhier, dat overigens deszelfs dagen slijt in stilte en afzondering.

— In de dagbladen wordt melding gemaakt van een geschil tusschen den Beij van Tunis en den napelschen consul, waarbij deze laatste derwijze door den Beij beleedigd was, dat men meende, dat zijne regering eene schitterende voldoening behoorde te eischen.

MENGELWERK.

De heer Guizot en zijne vrouw.

Pauline de Mulan, een jong meisje van goede familie te Parijs, verloor hare ouders en betrekkingen en zag zich genoodzaakt zelve voor haar onderhoud te zorgen. Zij had eene goede opvoeding genoten, en wilde beproeven door letterkundig werk eenig geld te winnen. Lang gelukte haar dit niet, tot dat eindelijk een dagblad, *Le Publiciste*, haar werk nam en zoodanig betaalde, dat zij onbezorgd leven kon. Hare stukken maakten zelfs opgang en zij werd in menig letterlievend genootschap genoodigd.

Zoo ging alles goed tot dat Pauline ziek werd en haar werk afbreken moest. Zij vreesde en gevoelde dat haar nood nu eigenlijk eerst beginnen zou. Intusschen deed zich een onbekende vriend op, die haar te hulp kwam. Op eenen morgen ontving zij een pakje met een opstel, geheel in haren trant, voor den *Publicist*, en een briefje waarin de schrijver haar meldde dat hij haar van tijd tot tijd dergelijke opstellen zou zenden, tot dat zij in staat zijn zou haar werk te hervatten. De schrijver noemde zich niet, en Pauline kon zijnen naam niet raden. De belofte werd stipt gehouden en Pauline ontving regelmatig het gewone *honorarium*, zoo dat zij haar herstel afwachten kon.

Zoodra zij weder zelf kon werken, hield de onbekende vriend met zijne toezendingen op, natuurlijk echter verlangde zij haren weldoener te leeren kennen. Dit geschiedde ook spoedig. Na eenige dagen vervoegde zich een bleeke, lange jongeling bij haar, met een zacht en gevoelvol gelaat, die zich bescheiden als haar medearbeider bekend maakte. Zij erkende in hem eenen man van wien men algemeen veel verwachtte. Zij zagen elkander veelvuldiger en spoedig deelde Pauline de liefde, welke de jonge man voor haar gevoelde en te kennen gegeven had. Zij huwden en leven nog steeds gelukkig met elkander; de jonge bleeke man is een der eerste staatsmannen en geleerden van Frankrijk geworden, het is de beroemde Guizot, die reeds meermalen minister was, en thans gezant van Frankrijk bij het Britsche Hof is.

ADVERTENTIËN.

De Administrateur van Financien roept bij dezen op, alle de genen welke vorderingen hebben ten laste het GOUVERNEMENT dezer Kolonie, over het Dienstjaar 1839, om hunne behoorlijke gecertificeerde rekeningen, voor het einde dezer maand ten zijnen bureele inteleveren, op pœne als bij Art. 4 der Publicatie van 27 | 31 October 1829 (Gouvernements-blad N°. 18) is bepaald.

Paramaribo, den 3 Junij 1840.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De HOOFDGELDEN in den loop dezer maand moetende worden voldaan, zoo worden de belastingschuldigen daaraan herinnert, daar na den 30sten dezer, de nalatigen ter *vervolging* zullen worden overgegeven.

Paramaribo, den 5 Junij 1840.
De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester *ad interim*,
H E L B.

☞ Op Zondag (Eerste Pinksterdag,) den 7 Junij, GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelische Luthersche Gemeente.*

Op Maandag (Tweede Pinksterdag,) den 8 Junij, GODSDIENSTOEFENING bij de *Hervormde Christelijke Gemeente.*

Paramaribo, den 3 Junij 1840.

(20581) De ondergeteekende benoemd tot *gemagtigde* van den Heer A. J. POSNANKI, noodigt de Debiteuren uit, het verschuldigde aantezuiveren, ter voorkoming van *geregtelijke* vervolgingen.

Paramaribo, den 5 Junij 1840.
Mr. C. HEILBRON.

(20610) H. J. POSNANKI en J. S. CONTENT, nemen bij deze afscheid, van alle hunne vrienden en bekenden.

BRAAMSPUNT, aan boord van het Schip *Noord-Holland*, den 4 Junij 1840.

(20641) M. M. DE HART JR., is voornemens in de aanstaande Maand, voor eenigen tijd de Kolonie te verlaten; verzoekt die iets van hem te vorderen hebben, voor zijn vertrek betaling te erlangen.

Paramaribo, den 6 Junij 1840.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, naar Amsterdam; lading: 252 vaten Suiker, 303 balen schoone Katoen, 13 balen vuile dito, 23 balen- en 3 vaten gebroken Koffij, 18 puncheons Rum en 66 stukken Hout.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.